

BÉKEHARANG

HITÉBRESZTŐ, HITMÉLYÍTŐ, ERKÖLCSNEMESÍTŐ LAP
MEGJELENIK ÉVENTE TIZSZER

ELŐFIZETÉSI DIJ EGYÉVRE 2 P. EGYES SZÁM 20 F.
Szerkesztőség: Kaposvár, Németh István-utca 2.
Kiadóhivatal: Budapest, VI., Felsőerdősor 5. III. emelet

Mindjárt észre veszed.

Ha vétkeztem, mindjárt észre veszed
rajtam és bűneim alól nem mentesz
föl engem. (Job 10, 14)

Isten elől nem lehet elbujni. Erről már mindjárt az elején szól Isten igéje. (Móz. I. 3, 9—10.) Meglátta az Ur Kain vétjét is... Miért csüggesztetted le fejedet. Isten észrevette Kain szívében a haragot, az irigységet, a gyűlöletet testvérével szemben. Mindjárt észrevette a vétket Ádámtól kezdve az ősatyákon, Dávidon, Salamonon, a többi királyokon a farizeusokon, az írástudókon keresztül addig, míg a Jelenések könyve teljes határozottsággal hirdeti, hogy tüzláng tekintete előtt nem állhat meg semmi és senki. Te sem. És mégis sokszor mily balgák az emberek, azt gondolják, hogy Isten nem veszi észre vétkeiket. Pedig még az emberek is mily hamar észreveszik, ha valakinek a lelkiéletében nincs valami rendben. Szülő csak ránéz gyermekére és már látja, hogy valami baj volt az iskolában, házastárs meglátja, ha valami bántja a férjét, vagy feleségét. Gyülekezetben is azonnal észrevehető ha valakinek lelkiélete megzökkent. Hiába jön, mosolyog, látszik, hogy erőltetett. Talán nem tudunk semmi bizonyosat, de valami érezhető lelkiéletében, ami tartózkodóvá teszi és ha nem is látjuk, de érezzük, az illetőnek lelkikapcsolata a gyülekezettel és az Urral meglazult. És mily hamar észreveszi Isten, ha vétkezünk. Azonnal látja, nem kell neki hosszú megligyelés, mint nekünk. Nem kell neki valami különleges alkalom, ahol talán kitűnik a bűn, hanem mindjárt látja. Számolunk-e mi az Ur ezen tulajdonságával? Kell, hogy ez a tudat szent félelemmel töltsön el. Mily sokan menekülni akarnak az Ur szeméi elől. Menekülni a világba, szórakozásba, társaságba. Régi énjük bűnei ott élnek, sőt virulnak bennük és úgy menekülnek a vallásoskodásba és kegyeskedésbe. Isten minden kegyeskedés és jámborkodás, gyülekezetben való tevékenykedés mellett mindjárt látja vétkeid és azokkal a vétkeket nem lehet letakarni. Epen ezért mi, ezen isteni meglátás elől ne menekülni akar-

junk, hanem vágyakozni arra, hogy az Ur Jézus által tisztán állhassunk Isten előtt. Boldog az, aki az Ur ily szent jelenlétében járhat. Mily sokan úgy jönnek-mennek és vétkeikben fürödnek, mintha Isten nem látná őket. Csak arra vigyáznak, hogy az emberek észre ne vegyék, hogy vétkeztek, csak a külső látszat mutasson valamit, a többi már mellékes. Mily hiu és meddő föllogás. Vajjon nem csal-e meg bennünket is sokszor a sátán, hogy mi is inkább az emberek előtt féljünk, mint Isten előtt, aki pedig mindjárt észre veszi, ha vétkezünk.

De nemcsak észreveszi, hanem figyelmeztet is. Mindjárt Isten nem akarja, hogy a vétkek idültté válják lelkünkben. Nem engedi, hogy elmérgesedjék és alássa és teljesen tönkre tegye a lelkiéletet. Mindjárt szól. Nem veszed ezt észre? Lelkiismereted mily nyugtalanná válik, hogy tiltakozik, hogy szégyenkezik? Az ige, hogy rámutat, egy prédikáció, egy cikk, sőt talán egy világból jövő figyelmeztetés. Ez mind, mind azt szolgálja, hogy bebizonyítsa, hogy Isten vétkeinket észreveszi. Néha azt gondolnánk, hogy talán nem is látja, hiszen semmi sem mutatja, hogy az Ur tudomásul venné egyesek, vagy nemzetek bűneit. Élnek, virulnak, boldogulnak. De figyeld csak, mit mond a zsoltáriró: — Egy kevés idő és nincs gonosz, nézed a helyét és nincsen ott. (Zsolt. 37, 9.) Az Ur mindjárt észrevesz, figyelmeztet és — vár. Így várt és vár egyes személyeknél és nemzeteknél. Gondolj csak Izrael népére. Mindjárt észrevette gonoszágát és várt. De hiába. A nép úgy élt, mintha tudomást sem vett volna arról, hogy az Ur észreveszi vétjét. De egyszerre csak kiömlött Isten haragjának pohara és nem mentette föl e népet bűnei alól.

Amikor ezt neked tudomásul kell venned, hogy Ő meglátja vétkeidet és nem ment föl bűneid alól, hová menekülsz? Nem ment föl bűneid alól! Mily szomorú és mily szörnyű hallani, hogy Isten ítélőszéke elé kell bűneiddel állni és nincs mentség. Képzeld el, mily félelmetes kép, amikor, mint egy hosszú vádiratot, magad előtt látod leperegni életedet, de nemcsak életedet, hanem gondolataidat is. Mul-

tad minden szomorú, szégyenletes emléke föl-
táru előtted és neked be kell ismerni, hogy
igen, te tetted azt. És nincs mentés. Nem
ment föl büneid alól.

Es mégis, mily dicső, hogy ennek dacára
üdvösséged van és egy fönséges örökélet bol-
dog részese lehetsz. Hogyan? Hiszen Ő nem
ment föl büneid alól. Nem is mentett föl. De
valaki megszenvedett érte. Valaki kifizette he-
lyetted a büntetést, drága vérével érted is
szenvedvén. Ő nem ment föl büneid alól, de
nincsen azért immár semmi kárhoztatásuk azok-
nak, akik Krisztus Jézusban vannak. (Róm. 8, 1.)
Benne vagy-e? Ha örök üdvösséget akarsz,
csak benne lehetsz elrejtve Isten jövődö ha-
ragja elől. Nem magadban, jóságodban, öné-
zettedben, kegyeskedésedben, vallásodban, szár-
mazásodban, hanem csak Jézusban. Oh akarj
egy ilyen benne elrejtett, megszentelt életet
élni, nem test, hanem Lélek szerint járván és
szolgálván annak, Ki kifizette adósságodat me-
lyek föl voltak róva. (l. j)

Találkozás Istennel — ma.

Megkapó és egyben hitnevelő annak a
két német pilótának Bertramnak és Klausmann-
nak élménye, akik Ausztrália északnyugati part-
ján kényszer-leszállást végeztek és csak 40 nap
mulva szabadultak meg. Erről röviden alábbi
sorokban számol be Bertram:

— Tizenhat nap óta hírünk veszett és nin-
csen sem eledelünk, sem vízünk. Mi lesz ve-
lünk? A parttól messze jutottunk és csak úgy
bolyongunk vissza a nyílt tenger felé. Erőnk el-
fogyott. Magam a csillagos ég végtelenségébe
meredek és gondolkodás nélkül követem a
hulló csillagok bukását. Azután megtalálom az
utat, az egyedüli utat: imádkozom! A csendes
éjszakában szóról-szóra mondom a Miatyánkot.
Sorsunkat Isten kezébe teszem le.

Ebben az órában megismerem az élet
legegyszerűbb igazságát, amit mi emberek sok-
szor hiába keresünk, amíg az meg nem nyilat-
kozik — és akkor mintha leplet huznának le
szemeinkről. Ez az igazság pedig az, hogy az
életben két dologra van szükségünk: akaratra
és hitre. Ha azonban nem hiszünk, akkor az
akaratumk — ha a legacélosabb is — egy szép
napon össze fog törni.

Ismét hangosan imádkozom. Társam hallja
s ő is elkezd hangosan imádkozni. A vadon-
ban eltöltendő következő napokon át is — az
az esetleges szabadulásunkig — az imádkozás
az egyedüli segítség, amivel szolgálhatok neki.
Beteg állapota napról-napra rosszabodik. az
idegei tönkrementek. Már csak az ima tartja őt
az utolsó kétségbeesett lépéstől, mely mindennek-
végetvethetne.

Harminc nappal ezelőtt végeztünk itt kény-
szer-leszállást. Az egyedüli táplálékunk, amit

azóta találtunk, egy hal, egy pár falavél és egy
gyik volt. A 30 nap óta pedig amink még van
— egyedül az imádkozás.

Mult éveinket gondtalanul éltük le és ma-
gunkba vetett bizalommal dolgoztunk és har-
coltunk a jövőért. Előbb az ausztráliai vad si-
vatagból is így akartunk megszabadulni, de
minden erőnk, tehetségünk csödöt mondott. Itt
fekszünk a Bernier hegy lejtőjénél tehetetlenül.
Ez az utolsó és legnagyobb próbánk. Letettük
életünket Isten kezébe és — ez volt a szába-
dulásunk.

Ausztrália meztelen fekete benszülöttéi
ránk találtak. A vadon eme szamaritánusai ir-
galmasságot gyakoroltak: gondoztak, ápoltak
bennünket. Olyan nemes emberi szív dobog az
ő fekete keblükben és olyan nagylelkűség rej-
lik bennük, amelyet embereknél másutt a világ-
ban ritkán találtam.

Megszabadultunk! Ismét élünk! Megyünk
haza, ahova a halálfélelem közt is vágyódtunk.
Megyünk haza az atyai házhoz, az édesanyánk-
hoz. Az agyam gyenge ahhoz, hogy ezt a cso-
dát megértse, a szókimcsém is szegényebb,
semhogy szavakban ki tudjam ezt fejezni. De
egyét tudok s ez világos előttem: ma más em-
ber vagyok, mint 40 nappal ezelőtt voltam. —
Ujjászülettem. Az élet egy olyan iskoláján men-
tem keresztül, amelyet azelőtt nem ismertem.
Érzem, hogy az életemet Isten hatalmas kezé-
ből kaptam vissza.

Kedves társam súlyos beteg; azonban
hiszem, hogy a mi Istenünk, akinek tetszett
minket az ausztráliai sivatagból kiszabadítani,
egy napon az ő egészségét is vissza fogja ál-
litani.

A negyven nap eseményeit, nagy ausztrá-
liai élményünket leírtam itt röviden, hogy bi-
zonyosságot tegyek, Isten csodálatos szabadításá-
ról. Befejezem azzal a távirattal, amit a siva-
tagi fekete szamaritánusaink Wyndham-ba vit-
tek a táviró állomásra. Ez a távirat szabadulá-
sunknak, az édesanyánknak, hazánknak, az
egész világnak szóló üdvözlőnek és az én bi-
zonyosságtételelemnek a távirata: „Megszabadul-
tunk! — Isten él! Hans.” (Németből: H. J.)

Ne azt nézd, hogy milyen nehezen ván-
szorog valaki az élet terhe alatt, hanem azt,
hogy mennyire mozdítottad elő gyorsabb hala-
dását.

***
Egy anyagi siker, igen gyakran erkölcsi
vereség.

***
A legszebb gombok rendesen a legmér-
gesebbek.

***
Ha mi az Urnak engedelmessékedünk, akkor
a felelőség nem rajtunk, hanem Ő rajta nyug-
szik. (Hudson Taylor)

Czézareától-Joppeig

Amint pedig elment az angyal, aki Korneliussal beszélt, szólította kettőt az ő szolgálói közül és egy kegyes vitézt azok közül, kik rendelkezésére állnak vala. És elmondván nekik mindent, elküldé őket Joppebe. (Csel. 10-7-8.)

Amint látjuk, Kornelius azonnal engedett Isten intésének. Nem csodálkozott azon, hogy neki még valami teendője lehet, nem is botránkozott meg, hogy Isten még valami kívánalmat támaszt vele szemben. Nem is halogatta az utat, hanem amint elment az angyal, azonnal intézkedett. Nagyon jó ha ezt mi is megtanuljuk. Ha az Ur valamire indít és határozottan tudjuk, hogy akaratát közölte velünk, engedelmeskedjünk azonnal. A halogatás mindig nagy veszéllyel jár. Elmulhat az alkalom, vagy buzgóságunk elapad. Ha Kornelius habozik, ki lett volna téve annak, hogy követői esetleg később nem találják már Pétert a jelzett helyen, vagy közömbös lesz Kornelius a mennyei intéssel szemben és végül is nem teljesíti azt. Mily sokszor indít minket az Ur valamire és szól hozzánk, ha azt azután azonnal nem intézzük el, később elhanyagoljuk, esetleg ellefejtjük és ebből mennyi lelki kár és szomorúság származhat a magunk és mások számára. Kornelius, — mint jó katonához illik, — azonnal engedelmeskedett a felsőbb parancsnak és ha mi az Ur Jézus jó vitézei akarunk lenni, akkor mi is engedelmeskedjünk egy ilyen katonás határozottsággal. Az ószövetségben olvashatjuk, hogy a zsidónépet engedetlensége, habozása, késlekedése mennyi bajba sodorta, viszont mennyi áldást nyertek Jézus tanítványai, kik hívásának minden fenntartás nélkül engedelmeskedtek. Ezt az áldást kínálja neked is, tehát ne habozz azért küldeni és ha kell érte fáradni vagy szenvedni.

Tehát Kornelius azonnal intézkedett. Két szolgát és egy kegyes vitézt szemelt ki erre az utra. Nekem különösen tetszik az, hogy egy „kegyes” vitézt. Tehát ott nem egyedül volt Kornelius, ki Isten útján akart járni. Voltak társai is. Legalább is volt, mert ime egyet emlit Istennek ígéje. A neve nincs megemlítve. Nem fontos. Az a lényeges, hogy megértő társa volt Korneliussnak, mivel közölhette látomását, mely más előtt esetleg érthetetlen lett volna. Őt küldi el Kornelius. Egy kegyes vitézt. Nem a legerősebbet, legszebbet, leggazdagabbat, nem azt, aki legjobban tud beszélni, hanem a — kegyest. Az volt a legfontosabb, hogy megértette őt és egy volt vele. Kornelius a látomás gyöngyét nem dobta azok elé, kiknek gondolata szennyes volt és épen azért nem tehették volna a magukévá az ő szándékát és tervét. Az Ur megnyilatkozik nekünk is és hogy a megnyilatkozásban adott utasításokat végrehajthassuk emberi segítségre is szükségünk lehet. Erre ime Korneliussnak is szüksége volt. Sőt az Ur maga

rendelte, mikor így szólt: — küldj embereket. Tehát ne magad menj, ne tartsd meg magadnak, amit most mondok, hanem azt közölve emberekkel, küld őket Joppeba. Mondom, az Ur most is irányíthat minket úgy, hogy embereket kell igénybe vennünk lelki kérdéseink megoldásánál. De legyünk óvatosak. Kornelius egy kegyes vitézt küldött és mi is olyan segítséget vegyünk igénybe, akiről feltehető, hogy megérti Isten dolgait és szándékait. Sok család érhet és bizonyára már ért is bennünket azért, mert lelki dolgokat, élményeket, nehézségeket olyanokkal közöltünk, akik nem érthették meg, vagy nem voltak elég komolyak ahhoz, hogy a mi lelkiügyeink elintézésében segíteni tudjanak, sőt lekicsinylésük, kifecsegésük, megbotránkozásuk által csak bajt szereztek nekünk magunknak, sőt másoknak is. Adjon az Ur nekünk józanságot és bölcseséget, hogy kellő tapintattal és imádkozó lélekkel tudjuk kiválasztani azt, aki az Ur kezében eszköz legyen terhünk hordozásában és megértő lélekkel tudja magáévá tenni lelkünk örömeit, fájdalmait és Isten utasításait. Ha nem találál ilyen társat, úgy kérd az Urat és Ő fog neked küldeni ilyen testvért. Ő, aki tanítványait kettőnként küldte ki, téged sem akar az élet nehéz útján egyedül boylgó vándorként látni.

A kegyes vitéz megértette Korneliust. Ez abból is kitűnik, hogy egy szóval sem ellenkezett és nem kételkedett. Nem csóválta a fejét, hanem indult Joppeba. Milyen szent komolyság és lelki érettség kell ahhoz, hogy valakinek lelki dolgait tényleg megértsük, azt hordozzuk és véleményünkkel ne akadályozzuk, hanem engedjük, hogy a maga lelki értelme szerint intézze ügyét az Urral. Az elküldött vitéz, nem próbálta lebeszélni a századost, hogy ő már elég jó és jámbor, hiszen istenfélelme közludomásu és ebben a látomásban aligha valami tévedés nincs. Nem. Hanem segítségére volt, hogy az isteni intésnek eleget tehesen. Vigyázzunk nagyon arra, hogy ha egy lélek közli velünk, hogy erre vagy arra van indítása, akár adakozás, látogatás, vagy valamitől tartózkodás tekintetében, úgy ne akadályozzuk, ne tartuk vissza, hacsak szemellátható és az Ur igéjéből világosan kimutatható veszélyt nem rejt magában. Nagy és felelősségteljes dolog, valakit megakadályozni abban, hogy isteni indításnak eleget tehesen. Nagy dolog és nagy felelősség. Legyen ki-ki a maga értelme szerint meggyőződve — mondja az apostol. Amint Isten neki mutatta, úgy engedjük kiélni hitéletét, szeretettel szolgálván, ha arra rászorul, vágy fölkér. Bár adná az Ur, hogy Isten akaratának mindenkor hűséges és serény követői lennénk mindenben, mint Kornelius, az istenfélő százados és az Urhoz vágyakozó lelkeknek olyan készséges segítő társai, mint ez a névtelen kegyes vitéz, kinek nevét, adja az Ur, hogy egykor az életkönyvében föllapozhassuk.

Liebstöckl.

Hit vagy babona

Ahol nincs élő hit Krisztusban, ott a tévhit, a sötét babona uralkodik. Hogy félnek például a tizenháromas számtól, de hogy miért, erre nézve még okos feleletet nem halottam. A pénteki napot szerencsétlennek tartják, szerintem a legszerencsésebb nap, mert ezen a napon halt meg érettünk a mi szeretetett Üdvözlőnk.

A patkó ellenben, egy közönséges vasdarab szerencsét jelent. De az a szerencse, ami patkótól, négylevelű lóherétől, kéményseprőtől, ujjei malactól függ, valóban nagyon kétes. De sokan ebben jobban hisznek, mint a Biblia kinyitkozottatott igazságaiban. Az első zsoltárban pontosan meg tudhatjuk, ki a boldog és szerencsés ember. „Boldog ember az, aki nem jár gonoszok tanácsán, bűnösök útján meg nem áll és csufolódók székében nem ül. Hanem az Ur törvényében van gyönyörűsége és az ő törvényéről gondolkodik éjjel és nappal. És olyan lesz, mint a folyóvizek mellé ültetett fa, amely idejekorán megadja gyümölcsét és levele nem hervad el és minden munkájában jó szerencsés lesz.”

A babona szerint pappal találkozni szerencsétlenség. A pap, a lekipásztor az Ur szolgálja, aki nekünk az üdvösség útját hirdeli. Tehát hogy lehet azt elhinni, hogy ő valakire bajt hozna. Valóban igen sűrű a babonának sötétsége, hogy ilyen képes az emberekkel elhíletni. Ez aias próféta így szól: „Mily szépek a hegyeken az örömmondónak lábai, aki békeséget hirdet, jót mond, szabadulást hirdet, aki ezt mondja Sionnak: Uralkodik a te Istened.”

Sokan jóslatnak magunknak kártyából, enyérből. Ez a jóslás és jóslatás bűn Isten előtt. Isten a jövőt elfüggönyözte előttünk. És nekünk nem szabad ezt a függönyt erőszakos módon félrebillentünk. Sokan csodálkoznak: „Mindent pontosan megmondott, ami a múltban történt velem.” Elhiszem neked hogy mindent pontosan megmondott neked, de az örög ereje által. Az Apostolok cselekedeteiben olvassuk a 16. részben: „Lőn pedig, hogy mikor mentünk a könyörgésre, egy szolgáló leánya jöve előnkbe, kiben jövendőmondásnak lelke vala, ki az ő urainak nagy hasznot hajtat jövendőmondásával. Ez követvén Pált és minket, kiált vala, mondván: Ezek az emberek a magasságos Isten szolgálói, kik néktek az üdvösségnek útját hirdetik. Ezt pedig több napon át művelte, Pál azonban megbosszankodván és hátrafordulván, mondá a lélektnek: Parancsolom neked a Jézus Krisztus nevében, hogy menj ki belőle. És kiméne abban az órában.”

Már Mózes V. könyvében olvassuk a 18. részben, hogy milyen utálatos az Ur előtt a jövendőmondó, igéző, jegymagyarázó, varázsló, halottidéző s mindazok, akik ezekre hallgatnak. Saul király engedtlensége folytán kiesett Isten

kegyelméből, az Ur nem felelt neki szorongatott helyzetében. Akkor az endori halottidéző asszonyhoz folyamodott segítségért. De tudjuk, hogy az nem segíthetett rajta, mert ha valakinek Isten ellenségévé vált, azon ember nem segíthet.

Ha nyomoruságban, bajban vagyunk, Isten segítségét kell keresnünk. Az Ő segítsége, igazán hathatós segítség. Aki benne bízunk meg nem szegyenül. A pogányok a bálványokban bíznak. De ezekről azt mondja a zsoltáríró: „Szájok van, de nem szólnak, szemek vannak, de nem látnak. Füleik vannak, de nem hallanak, orruk van, de nem szagolnak. Kezeik vannak, de nem tapintanak, lábaik vannak, de nem járnak. nem szólnak az ő torkukkal. Hasonlók legyenek azokhoz készítöik és mindazok, akik bíznak bennök.”

„Te az Urban bizzál; az ilyenek segítésége és paizsa Ő.”

R. M.

TE IS IGY TENNÉL???

Néhány hónappal ezelőtt, egy diakonissza ment Berlin egyik külvárosi utcájában. Egy csapat játszódozó fiu mellett vitt utja, kik közül az egyik hirtelen fölkapott egy követ és — „ez is egy imádságos néne” — kiáltással hozzávágta. A kő úgy homlokra talált a testvért, hogy menten előntölte a vér.

Röviddel azután abba a kórházba, amelybe a fenti testvér ápolta, egy elgázolt fiut vittek, kiben az első pillanatra fölismerte azt a kis fickót, ki őt megdobta. Egy árva szót sem szölt a dologról, hanem nagy szeretettel és odaadással ápolta. Egy éjszaka a beteg, — amikor már lábadozott, — csendesesen elkezdett sirdogálni és végül zokogásban tört ki: — Nővér, én akkor önt megdobtam. Látom a sebhelyet homlokán és nem bírom szemeimet levenni róla.

— Már régen tudom — hangzott a válasz. — Azt gondoltad, hogy nem ismertelek föl? Ekkor még erősebben zokogott a fiu és még jobban szegyelte magát. Soha nem gondolta volna, hogy a gonoszt jóval lehet viszonzni. Elég érett volt ahhoz, hogy megértse, milyen csendes és szivreható tanítást adott neki e testvér, ki oly szeretettel ápolta.

TALPRAÉSETT VÁLASZ...

Egykor egy szegény napszámosról az a hir terjedt el, hogy rendkívül gyorsan és talpraesetten tud a legnehezebb bibliai kérdésekre is válaszolni. Híre elért a fejedelme udvaráig, ki maga elé hívatta és a következőket kérdezte tőle:

— Hány méter szövetre van szüksége a jó Istennek, mikor a biblia azt írja róla, hogy mennyet és földet betölt? — Rövid gondolkodás után így felelt:

— Két, három, legfeljebb három és félre van szüksége. — A fejedelem meglepődve kérdezte, hogy hogyan egyeztetni ezt össze a biblia kijelentésével? — A szegény ember így válaszolt: — Pedig az egész világosan kitűnik az Ur Jézus szavaiból, amikor így szól: — Bizony amit a legkisebb atyátkörfiai közül egyel tesztek, azt nekem tettétek.

Történet egy anyáról.

Egy vidéki városban élt egy orvos, ki igen szegény családból származott, de jól tanult és valaki a saját költségén kitanította. Diplomát szerzett, jóhíre volt és kiterjedt orvosi gyakorlatot folytatott. Betegei között, sok magas állású személyiség volt. Édes anyja otthon élt falujában és fia nem feledkezett meg róla. Rendszeresen írt neki, hűségesen küldött pénzt, sőt olykor más ajándékot is. De sohasem látogatt meg. Nagyon el volt foglalva. Az anya nem tett neki szemrehányást ezért, mert tudta, hogy betegeit nem hagyhatja ott.

De egyszer változás történt az anya életében. A házat, melyben lakott, eladták és akkor így gondolkodott: — A városba megyek fiamhoz és nála fogok lakni. — Nem írt, hogy megérkezik, mert meglepetést akart szerezni. Amint megérkezett, a szobalány nyitott ajtót: — A rendelés már elmúlt. —

— De nekem okvetlen kell a doktorral beszélnem. A szobalány bejelentette. — Ki lehet az, aki velem beszélni akar tündött az orvos.

— Egy egyszerű falusi asszony. — Felelte a szobalány. A doktor már sejtett valamit. A nő bejött a szobába. Megölelte őt, megkínálta székkel és elkezdtek beszélgetni. És midőn a mama a tervét elmondta neki, olyan barátságosan, ahogy csak tudott, így szólt hozzá:

— Mama tudod mit? A városi levegő neked nem tesz jót, mert te vidékihez vagy szokva. Kint falun akarok neked egy kis házacskát venni.

Az anya megértette. Okos asszony volt, hiszen a fia is tőle örökölte a jó fölfogást. Nyomasztó csend lett a szobába. — Mama beteg vagy? Nem. Az anyának más baja volt. Csendesen szobájába vonult.

Midőn reggel a doktor reggelihez hívatta, az édes anyját az inas jelentette, hogy már korán reggel elhagyta a házat. Hová mehetett? Senki sem tudta. A doktor magánkívül volt. Vajon megtalálja még egyszer?

Az anyai szeretet képében gyakran ábrázolja magát az Ur. Fontold meg kedves lélek, hogy nem tettél te is hasonlóan Üdvözítőddel,

mint e doktor édes anyjával? Egyszer késő lehet majd, nemcsak az anyai szeretetnél, hanem az Ur Jézus szereteténél is.

Az árbócon

Az amatőr hívő.

Sietek megjegyezni, hogy ezt a nevet nem én találtam ki. Nem szeretnék idegen tollakkal ékeskedni, tehát gyorsan tisztázom a helyzetet. Más mondta nekem, mikor egy látogatásról hazafelé ballagtunk. Öszintén szólva, nekem nagyon tetszik ez a tartalmas kifejezés. Rövid és velős jellemzése sok keresztyénnek (vagy keresztyénnek). De mit is jelent ez? Amatőr anyni, mint műkedvelő, aki csak kedvtelésből csinál valamit és addig csinálja, amíg neki jólesik. Nem létkérdés számára a dolog. Így vannak amatőr fényképészek. Nyakukba akasztják masinájukat és akkor és ott kapnak le egy-egy jelenetet, vagy tájat, amikor és ahol nekik tetszik. Ismertem amatőr asztalost. Úgyes dolgokat csinált, de nem izzadt a műhelyben, hanem annyit dolgozott, amennyi neki tetszett. Vannak ilyen műkedvelő sportolók. Labdarúgók, uszók, kik, kényük kedvük szerint lelik örömeiket az általuk választott sportágban és nem hivatásból üzik. Nos és igenis, így vannak amatőr hívők is, akik csupán kedvtelésből jámbor időtöltésből, saját gyönyörűségükre hívősködnek, addig, ameddig nekik tetszik és olyan mértékben, amilyen mértékben ők azt jónak látják. Az amatőr hívő vigyáz, nehogy a hívőség megárton neki és jóhírnevének. Az amatőr hívő akkor megy a közösségbe, amikor neki tetszik és ha valami, számára „jobb” program kínálkozik, akkor készségesen választja a jobbat. Az amatőr hívőre, nem szabad megjegyzést tenni, bírálni, lelkidolgait kérdezni, helytelenségekre figyelmeztetni, valamivel megbizni, mert akkor méltatlankodva és sértődötten kijelenti: — Ha nem tetszik, hát nem jövök. Van még más gyülekezet is. — Az amatőr hívőnek tetszik a hívőség, de csak addig, amíg nem kell verejtékezni érte. Az amatőr hívő az üldözések, félreismerések idején esetleg abbahagyja kedvtelését, azt mondván: — Hát van nekem erre szükségem? — Esetleg megpróbálja a gyülekezetet változtatni, mint valami sportklubbot. Vagy huszonöt éve Pesten egy sportegylet színeiben futottam. Egyszer összekaptam egy klubtársammal, hát kiléptem és azután, már nem fehér, hanem fekete trikóban versenyeztem. Így vannak sokan hívőségükkel, mert — amatőr hívők. Az amatőr hívő akkor énekel, szaval, beszél amikor ő azt jónak látja, mert amint mondja: nem hagyja magát rángatni. Neki ne paráncsolgassanak. Ő nem lehet kényszeríteni. Ő műkedvelő, amatőr.

Az amatőr ellentéte a professzionista, vagy amint röviden mondják „profi.” Ez annyit jelent, hivatásos. A profinak hivatása, életlehetősége az a mesterség, sport, vagy művészet, melyet űz. Az a megélhetése, anélkül nem volna kenyere, létfenntartása. Hála az Urnak, a rengeteg amatőr hívő mellett van sok profihívő is. Kiknek ez a hivatásuk. Hivatásuk Jézusról szólni, érte dolgozni, nevéért csúfságot, gunt elszenvedni. Am — de ezek, nem csupán a papok, prédikátorok, hanem azok, kiknek Krisztus az életelemük. Nála nélkül nem tudnának létezni. A professzionista, a hivatásos iparos, hosszú keserves fáradsággal tanulja mesterségét és verejtékkal, izzadva űzi, mert enélkül nem tudna élni. A hivatásos sportoló hihetetlen kemény gyakorlattal, önmegtagadással edzi és gyötri magát, hogy eredményt érhessen el és minden erejét latbaveti a győzelemért, mert ettől függ kenyere, jövője. Epen így a professzionista hívő, testének, lelkének egész erejét, minden fölhasználható idejét Mesterének szolgálataiba állítja, mert tudja, hogy ez lehet egyetlen életcélja és életlehetősége arra, hogy elnyerje az életkoronáját. Zokszó nélkül önmegtagadással, áldozatkészséggel és türelemmel vállalkozik mindenre, ami Isten országának ügyét szolgálja és az Ur Jézus dicsőségét előbbreviheti, mert számára a hitélet, nem kedvtelés, hanem egy Istentől adott, komoly, szent hivatás.

Te amatőr, vagy professzionista hívő vagy?
(l. j.)

Kiknek unalmas és kellemetlen olvasmány a Biblia?

Akik már úgy veszik kezükbe, mint egy unalmas olvasmányt.

Akik tréfákat keresnek benne.

Akik bűnös uton szereztek vagyont.

Akik rossz társaságba járnak.

Akik vasárnap nagy ujságot olvasók.

Akik szomszédaikat gyűlölik.

Akik azt gondolják, hogy a jó Isten rájuk bízhatta volna a Biblia megírását.

Akik szívesen néznek a borospohár fenekére.

Akik szívesen becsapják felebarátjukat.

Akik elég jónak tartják magukat és azt gondolják, hogy önigazságukban megállhatnak Isten előtt.

Könyvkereskedők, kiknek nagyobb hasznot hajt a ponyvaregény eladás.

Akiknek foglalkozásuk nem egyezik az írás szellemével.

Nos és kedves barátom, ha talán a te számodra is kellemetlen és ellenszenves olvasmány a Biblia, vajjon neked miért nem tetszik?

HA...

(I. Kor. 13. 1-3.)

Ha járok az idő gyors szárnyain,
Nincs előttem titok, semmi homály.
Ismert, világos előttem minden:
A múlt, a jövő s ékes tudomány.
Ha enyém is lesz az egész világ,
Ha nekem hódol minden hatalom,
Szeretet nélkül nem vagyok semmi
Csak zengő ércz és pengő cimbalom.

Ha hitemmel hegyeket mozdítok,
Járok tengeren s zúgó fellegen,
Imáimmal az eget ostromlom
Szólok ember s angyal nyelveken,
Ha minden kincsem s vagyonom,
Didergő, fázó árváknak adom
Szeretet nélkül nem vagyok semmi,
Csak zengő ércz és pengő cimbalom.

dkj.

Hazatérés. Legutóbbi számunk megjelenése után néhány nappal, — június 14-én, — 74 éves korában haza költözött özv. Micsey Ignátné, a budapesti magyar gyülekezet tagja. Kora, törődött teste és gyenge szervezete nem engedték meg, hogy a gyülekezeti munkában hathatósan tevékenykedjék: de hűséges, szeretetteljes gyülekezethez és — főleg — Megváltójához ragaszkodó szíve azok közé emelte, kiket az Ur a nagy lakomán az utolsó sorban, szerényen meghuzódva lát, de akiket isteni szeretetének minden melegével hív az — első helyre.

Vendégdiák akció. A Magyar Szülők Szövetségének Pedagógiai főosztálya angol, francia, német és lengyel vendég-, illetve vendégdiák akciót rendez. A Szövetség vezetősége felkéri azokat a szülőket, akik gyermekeiket, hozzátartozóikat a nyári hónapokban a fentemlített nyelvek valamelyikére taníttatni óhajtják, közölik címüket a Szövetség Pedagógiai főosztályával.

A kifogástalan külföldi családból származó diákvendég a tökéletes irodalmi nyelvre tanítja a magyar szülő gyermekét, pénzbeli ellenszolgáltatás nélkül, tisztán vendéglátásért.

A mindkét nembeli vendégdiákok kora 10—28 év.

Erdeklődők és jelentkezési lapot kérők szíveskedjenek a Magyar Szülők Szövetségének Pedagógiai főosztályhoz fordulni. (Budapest, VIII. Reviczky-u. 7.)

Osztrák-magyar diákcseré mozgalom. A Verband der Ungarnfreunde (Wien I., Kärntnering 3.), amelynél a vendégszolgák beosztása már folyik, felkéri a magyar vendéglátó szülőket, hogy igényeiket minél előbb jelentsék be, hogy a beosztási munkálatok zavartalanul és idejében elvégezhetők legyenek.

A Verband der Ungarnfreunde szükségesnek tartja kijelenteni, hogy akciója tisztán társadalmi mozgalom, minden hatósági befolyás és kényszer nélkül, mert úgy vélekedik, hogy ez a diákcseré-mozgalom csakis tisztán társadalmi alapon vihető mindkét fél melegezésére eredményesen keresztül. Az összebarátkozásnak és megértésnek tisztán az lehet az alapja, hogy úgy a magyar, mint az osztrák vendéglátó csupán azt fogadja vendégül, aki minden kívánságának megfelel és a Verband der Ungarnfreunde eddigi működésének sikerét épen abban látja, hogy nemcsak az osztrák, hanem főleg a magyar érdekekre és a magyar kívánságok teljesítésére fekteti a főszólyt.

Azon i. t. Olvasóink, akiket a diákcseré-mozgalom érdekel, forduljanak közvetlenül a Verband der Ungarnfreunde-hoz, Wien, I., Kärntnering 3., ahol minden felvilágosítást és a szükséges nyomtatványokat megkapják.

HIREK A NAGY VILÁGBÓL

Az Ujszövetség — ezer nyelven. Az angol bibliaterjesztő társaság elkészítette az Új Szövetség ezredik idegennyelvű fordítását, egy a Belga Kongóban, a Kasai és Lukeni folyók között élő, hetvenezer főnyi benszülőtt törzs nyelvén. Ezzel megvalósult a társaság imája: „Ezer nyelven dicsérjük az Urat”.

A franciaországi protestáns egyház történelmében fontos esemény bekövetkezése áll küszöbön. Az a négy eddigelő egymástól független hitközség, amely a franciaországi protestáns egyházat alkotta — nevezetesen az evangélikus református egyház, a francia methodista hitközség, a református egyház és a szabad evangélikus egyház — elhatározta, hogy egybeolvad. Az egyesülésre vonatkozó tárgyalások már évek óta folynak. A négy hitközség zsinatai között most létrejött a megegyezés s az egyesült református egyház alapját közös nyilatkozatban fogják lelektetni.

A Brit és Külföldi Bibliatársulat 1935-ben 11,686.131 Bibliát vagy bibliarészt terjesztett el. Ebből teljes Biblia volt 1,058.966, újtestamentum. 1,247.518 bibliarész, 9,379.647. Az előző évi forgalomhoz képest a gyarapodás 715.122. Ily nagy forgalom a Bibliatársulat tör-

ténetében összesen csak két esztendő alatt fordult elő.

Az elmúlt évben 13 új fordítással gazdagodott a társulat kiadványainak száma. Ezek közül 11 esik Afrikára, 1 Európára és 2 Océániára. A társulat bibliafordításainak száma 705. Míg a társulat működése kezdetén 67 év kellett ahhoz, hogy a bibliafordítások száma elérje a százat, addig most 100 új bibliafordítás az utolsó 7 év alatt készült. Az új teljes Biblia tót nyelven jelent meg. (Eddig a tótok a teljes Bibliát csak cseh nyelven olvashatták.)

Európában 1,781.000 példány Biblia terjedt el, 172.000 példánnyal több mint az előző évben. Spanyolországban 305.000 példányt adtak el, 83.000-rel többet, mint 1934-ben. A bibliatársulat gépkocsival keresik fel az új munkaterületeket.

Magyarországon 716-al többet adtak el, mint a megelőző évben, összesen 61.824-et, amiből 14.430 a teljes Biblia, 28.666 az újtestamentum és 18.728 a bibliarész.

Németországban a katolikusok között új mozgalom van, melynek célja: „Minden házban legyen Biblia.” Ausztriában a katolikusok új olcsó fordítást adtak ki, eddig 144.000 példányt adtak el.

Tilos az önsanyargatás Negapatamban. Negapatam indiai állam kormánya a hindu vallásos ünnepek kezdete alkalmából szigorú rendelettel megtiltotta a vakbuzgó hívők szokásos önkínzó és öncsonkító vezeklését. Ilyenek a hegyes horgokra való felakasztás, tagok átdöfése vagy hasogatása, szöggel bélelt sarukban való járás és hasonlók. Ez önsanyargatások során a zárándokok vérükkel szokták elárasztani a szent helyeket.

Ha nem is ilyen „vérengző” formában, de ilyen önsanyargatók ma is vannak. Ilyen módon akarják az emberek magukat Isten előtt kedvesebbé tenni, így akarnak vezekelni. Év-ről-évre csinálják és mégis érzik, hogy ez mind nem elég. Milyen jó nekünk, hogy tudhatjuk, hogy Megváltónk elvégezte mind azt érettünk, mire mi semmiféle sanyargatással soha nem lennénk képesek. Ő kedvessé tett minket váltóságával az Atya előtt. Mikor ilyen híreket olvasunk, imádkozzunk, hogy e sötétségbe vergődő lelkek az evangélium boldogító szabadságára jussanak.

Száz ember közül 93 nem tudja, miért házasodik. Az amerikai házasságtanulmányozó-intézet 18.000 házaspárhoz intézett kérdések alapján megállapította, hogy a házasságkötés indoka az összes esetek öt százalékában szerelem, két százalékában a megélhetés biztosítása és 93 százalék egyáltalán nem tudja, miért házasodik. A házassalando párok 34 százaléka reméli, hogy házassága életfogytig fog tartani, 42 százaléka 5—7 éves, 6 százaléka két éves, a többi 10—20 éves házasságot vár. Jack An-

thony, az intézet elnöke, jelentésében megállapítja, hogy a hivatalos statisztika alapján az amerikai házasság átlagos tartama hat év és nyolc hónap.

Ez a szomorú statisztika itt az óvilágban sem sokkal különb. Mily sokan teszik tönkre életüket, mert nem Isten vezetése mellett, hanem csak emberi elgondolás alapján cselekszenek. Sokszor még Isten gyermekei sem elég komolyak és óvatosak és ezt később keservesen kell megbánniok. Cselekedjünk az Úrral, akkor nem lesz fölösleges semmi munkánk, sem nem fogunk megbánni.

Bokszolnak a macskák. Nelson Artur ismert newyorki sportember és sportvállalkozó meghonosította a macska ökölvívó versenyeket. Az ökölvívóknak idomított macskák a mérközösen apró ökölvívó keztyűket viselnek az elülső mancsukon. A „bajnokok” sulycsoport szerint, szabályserű ringben mérköznek. A különösen ügyesen boxoló macskáknak jó ára van. Az emberi kapsziság, a pénz szerelme elvakult balgaságában még a szerencsétlen állatokat is a maga szenvedélyeinek és hóbortjainak szolgálatába állítja. Csak az a kérdés, hogy az ilyen mutatóványok kedvelői keresztyéneknek mondják-e magukat?

A mai nő nem alkalmas az anyaságra. Az angol közegészségügyi minisztérium által a népesedés tanulmányozására kiküldött bizottság megállapította, hogy a mai fiatal asszony anyaságra nem alkalmas női típus, mert túlságos idegfezsültségben él, a kelleténél többet dolgozik, sok szeszt fogyaszt, táplálkozása helytelen, nőiellen munkát végez, fogyasztó kurákat tart, túlérzékeny a fájdalom és a kényelmellenség iránt. Ha körültekintünk azt látjuk, hogy bizony nálunk is a mesterségesen lesóványított, dohányzó, magát pirosító nők nem épen mondhatók Zrinyi Ilonák és Dobó Katicák méltó utódainak. A női és anyai szent hivatástól eltérít a test, a világ és a hiúság és az ellen egy orvosság van az — evangelium.

Huszonöttestendőös zarándokut. Indiából Mekkába Szubhán Ahmed patnai (India) mohamedán gyalog zarándokol Mekkába és megfogadta, hogy minden ötödik lépésnél megáll, leborul és imával dicsőíti Allah nevét. Egész utipodgyásza egy imaszőnyeg. Zarándokutja, számítása szerint egy negyed századig fog tartani és reméli, hogy 1961-ben Mekkába érkezik. Vajjon ha az Úr megengedi érní a derék Ahmednek az előírt 25 esztendő, nem lehetett volna ezt gyümölcsözőbben fölhasználni Isten dicsőségére.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

(Kéziratok megőrzésére nem vállalkozunk és csak akkor küldjük vissza, ha felbélyegzett boríték van hozzá mellékelve. — A papír egyik oldalára írjunk és — olvashatóan — tintával.)

d. k. j. Nem gondoltam volna, hogy a rejtélyes „d. k. j.” ilyen közel van hozzánk. Nem mind, de vannak közölhetők, azokat majd hozzuk. Természetesen szépen sorba, mint falusi bíróság, — mert másoktól is vannak közlésre váró versek. Hej, hogy örülne a kiadóhivatal, (no de én is) ha előfizető is annyi érkezne, mint versike. Üdv.

Aggódó: Természetes, hogy nemcsak anynyi helyen hirdetjük az evangeliumot, ahányat Ön az istenitizsletek sorrendjében olvas. Ha figyelmesen elolvasta a májusi számunkat, akkor az elhelyezési jegyzékből is láthatta. Van még állomásunk, amely nem küldte be istenitizsletei sorrendjét és a vidéki kisebb mellékállomások sincsenek rajta, valamint a német nyelven tartottakat sem közöljük, pedig ilyen is több van. Egy-egy prédikátornak 2—10 sőt több mellékállomása is van. (Pl. Nyiregyháza)

HOL ÉS MIKOR TARTUNK ISTENITIZSLETEKET

BUDAPEST, VI., Felsőerdősor 5.

Vasárnap d. e. 11 órakor és este 7 órakor,
csütörtökön este 7 órakor.

DOMBOVÁR: Bezerédy u. 27.

Vasárnap d. e. 10, este 7, Péntek este 7 órakor.

KAPOSVÁR, Németh István-utca 2.

Vasárnap d. e. 10 és este 7 órakor, csütörtökön este 7 órakor.

KISPEST, Nagy Sándor-u. 22.

Vasárnap d. u. 5 és szerdán este 7 órakor.

MISKOLC, Ghillány-utca 4.

Vasárnap d. u. 4 és szerdán este 7 órakor.

NYIREGYHÁZA: Desseffy-tér 10.

Vasárnap d. e. és este.

SZEGED, Londoni-krt. 18. Vasárnap d. u. 5-kor.

Kiadó: Keresztyén Könyvesház korl. fel.
Szövetkezet, Budapest, VI., Felsőerdősor 5.

Felelős szerkesztő: Liebstöckl Jenő.

Kiadásért felelős: Tessényi-Jakob János.